

رسنہ اف Hortus vel pratum novum & intactum. ita

انف Poculum illibatum, ex quo nullus bibit: et, quod huic simile, Poculum primum

quod offeruntur. 2, **من ذی انف** i. q.

Propediem, primo quoque tempore. ex Conj. X.

مسنون Jam abhinc. Zach. 7.3.

اپنے Præcedens. & Pars temporis prior ac prima: unde Adverbium **آنفا**, Paulò ante. Modò. 1 Cor. 4.8. & 5.3. Erp. Contrarium ferè est à Conj. X. & Primo tempore.

اروف Bonum minimeque ingratum odorem naso exspirans mulier. 2, Quæ pudore ducitur, à re omni sequiore sibi cavens, quæque existimationi suæ consulit.

مانوف **ایدی**, pro quo regulariter dicendum esset, Nasum dolens: de lasso aut presso naso querulus. 2,

اندیت, aut pro eo, Molle ferrum. 3, Affinitate junctus, propinquus. 4, Pars montis primùm germinans, et, quod ferè idem, Celeriter ger- Superlativus: minans ager: unde **انف** ita dicunt **هي**

آنف بلاد الله Ixtissima proventu regio.

ارعہ, quibusdam cum Principium, auspicium, ut orationis.

ارعہ الصنی Primus pueri incessus cum velut humili repit.

سینی الاری i.q. **ارعنان**, Qui altiore est protuberantio naso. 2, Metaph. Arrogans ac elatus.

عطیم الاری i.e. **آنافی** Magnum habens nase.

موی Deductus ad novum & intactum pabulum s. pratum.

میانی Qui primâ nocte iter facit. 2, Qui ad novum pratum s. pastum deducit oresem.

ارضنا Urbs, que vocatur **المسکرہ**, in Orientali Nili latere, ex qua evocavit Pharaon magos suos contra Mosen. G. Nub. p. 47. l. 15. Ar.

Poculum illibatum, ex quo nullus bibit: et, quod huic simile, Poculum primum

quod offeruntur. 2, **من ذی انف** i. q.

Propediem, primo quoque tempore. ex Conj. X.

مسنون Jam abhinc. Zach. 7.3.

اپنے Præcedens. & Pars temporis prior ac prima: unde Adverbium **آنفا**, Paulò ante. Modò. 1 Cor. 4.8. & 5.3. Erp. Contrarium ferè est à Conj. X. & Primo tempore.

اروف Bonum minimeque ingratum odorem naso exspirans mulier. 2, Quæ pudore ducitur, à re omni sequiore sibi cavens, quæque existimationi suæ consulit.

مانوف **ایدی**, pro quo regulariter dicendum esset, Nasum dolens: de lasso aut presso naso querulus. 2,

اندیت, aut pro eo, Molle ferrum. 3, Affinitate junctus, propinquus. 4, Pars montis primùm germinans, et, quod ferè idem, Celeriter ger- Superlativus: minans ager: unde **انف** ita dicunt **هي**

آنف بلاد الله Ixtissima proventu regio.

ارعہ, quibusdam cum Principium, auspicium, ut orationis.

ارعہ الصنی Primus pueri incessus cum velut humili repit.

سینی الاری i.q. **ارعنان**, Qui altiore est protuberantio naso. 2, Metaph. Arrogans ac elatus.

عطیم الاری i.e. **آنافی** Magnum habens nase.

موی Deductus ad novum & intactum pabulum s. pratum.

میانی Qui primâ nocte iter facit. 2, Qui ad novum pratum s. pastum deducit oresem.

اریق, Ar. Ag. ipsa Lætitia, gaudium, Gavisus &

lætatus fuit. 2, Gratum, charumque habuit. cca. &c. II. Admiratus fuit. IV. Placuit & delectavit res. ccap. V. Attentè ex-

pendit & animum في. 2. Recreavit & obli- intendit in rem. cc في. & avit animum in re

grata & a- في. 3. Cum admiratione & ani- moena. cc في mi voluptate contemplatus fuit, ut hortum, &c.

استحوان زند & عقاب اروف Cam. i. q. Pers.

Aquila, & Pers. Ossifraga, Avis magnitudine corvi, adunco parum rostro, capite qs. fulvo,

collo & ventre albo, pennis extrema nigris: ru- dera amat, cadavera petit. Et est simillima avi, quam pro Percnoptero figurâ exhibet Gesnerus Hi-

stor. anim. l. 3. p. 176. Ab ea Proverb.

Rarior ovis Rachamæ: quia illa, aut avis nidus inveniri nequeunt; quod & de Vulture tradit Aristoteles de Hist. anim. IX. II.

اعز من بعض الانوق Pulcher s. egregius ac placens.

ذوق Camelæ. v. ایاریق ایاریق

لہ اناوہ Gratia & elegantia morum, vestium; &c. ita dicunt

ولیاواہ Pollet elegantiâ morum & ingenii, vel gratiâ & dexteritate.

بلادہ بلالہ i. q. Avic. I. p. 141. l. 20. Ar. Gr. Aranopdia,

Fructus Indici, qs. cordi similes, quod figuram cordis avis referant.

اریون Rosa foetens, cuius radix canstica, ut pyrethri.

ارقوائیون Medicamen- & aliis, ارقوائیون Persi- cum, quod singulari pollet exhilarandi facultate.

انقرانیادین Antidotarium vel antidota. Int. Avic. I. p. 290. l. 6. et seqq. Ar.

جَنْيَةٌ، رِّبَّةٌ، جَنْيَةٌ، رِّبَّةٌ f. protuberantia naso. 2, Metaph. Arrogans ac elatus.

عَطِيمُ الْأَرْفَعِ i.e. أَنْوَافِي Magnum habens nasum.

مُورِفٌ Deductus ad novum & intactum pabulum f. pratum.

مُدَنَّابٌ Qui primâ nocte iter facit. 2, Qui ad novum pratum f. pastum deducit gregem.

مُولِيفٌ Futurus, a. Eccles. 8.7. Sap. 8.

8. אָנְקָהַתִּי Act. Conj. נִיעֵף ubi v. Augeri, IV. אָנְקָהַתִּי Efferri.

أَنْعَكَةٌ Coagulum lactis, نَفْعٌ ubi v. c. sed est à

أَنْعَافٌ Gr. Οὐράκιον Uvæ acerbæ succus. Diosc. V.6. Avic. I.p.157.l.10. Ar.

آنֶץ Chald. אָנֶץ Stimulavit, instigavit. Part. Pl. Eccles. 12.11. Inf. לְאָנֶצֶת in Aruch legitur in תְּרֵז ex 1 Sam. 13.21. ubi bodie לְאָנֶצֶת.

آنִיצָן Manipuli. Bava metz. c. 2. init. Nedar. f.55.2.

آنִיךְ vel אָנִיךְ v. in آנִיךְ

Æth. אָנְשָׁא: et אָנְשָׁא: Adversus, è regione. Pla.22.6. Cant. 6.4. Act. 27.7, 12. est à Ø22:

آنְשָׁא: Antiochia. Nom. civit. Act. 6.5.

Ar. أَنْسَاصٌ, أَنْصَاصٌ Act. Conj.IV. Alte- rata o-

dore vel sapore f. corrupta fuit caro. 2, Mediā

Damm. أَنْصَاصٌ Cruda & non satis cocta fu- contr. ταῦται it caro. IV. Non bene coxit, et crudam reliquit carnem. eca..

آنَاصٌ Maturuit fructus palma, vel fructu suo ipsa palma. v.

آنَاصٌ Proventus palma maturus.

آنَاصٌ Act.2.1. 2, Caro cruda, non satis coeta. Palpitatio f. Concussio intestinorum ex terrore.

Al. Manus lignea. Εμπομέα, quo ienum iativa cohabetur. C. L. dicit à Gr. Οροξίμηθ, Asinus fabricatus.

آنְקִי, אָנְקִי Gr. Ἀγκύλα Uncia: exiguum ali- quod pondus. Hinc illud passim in Rab. scriptis celebratum אַיְלָךְ יִשְׂרָאֵל פּוּרְעֹנוֹת שָׁאוֹן הַעֲגָדָה Non accidit tibi, ô Israel, ultio aliqua Divina in qua non sit uncia aliqua de peccato propter fusum vitulum. Bresh. R. f.17. et f.29. It. Moneta uncialis. Bresh. R. f.79. fine.

آنְקִי אָנְקִי אָנְקִי אָנְקִי Bilan- ces, stateræ, quadratæ vel rotundæ. Al. Uncini stateræ, unde pendent lancium funiculi. Kelim f. 21. I.

آنְקָלָא Uncus, ἄγκυλον. Job. 40. 21. Plur. אָנְקָלִין, sic Aruch Ezech. 40. 43. hodie legitur cum י ab initio. Fœm. אָנְקָלָן Est. 1.6. Af. Exod. 26. 36. Tar. Hier. Apud Rab. על בְּתֵי אָנְקָלִי שָׁלוֹן: אָנְקָלִיאוֹת אָנְקָלִיאוֹת super domum uncorum suorum, b. e. digitorum, quos uncos vocant: chirothecam a. intelligunt. Megilla f. 24. 2. Misn. Middoth c. 3. f. 5.

آنְקָלָן Vestis tenuis, Toga Pellicea, vel Pallium quodvis virorum. Al. Pars brachii à cubito ad axillas: Brachiale. Schab. f. 120. I. Sanh. c. 9. f. 3. Interula. G.F. Al. i.q. אָסְטוּמָכָא דְּלִיבָּא Appellatio, provocatio ad superiorem judicem: Al. Decisio sententia. fo. ex Gr. αἰνάλωσις. Bresh. R. f. 49.

آنְקָלָם Cancellarius, Protoscriba: Scriba, qui agrorum, adiunctorum, hominum summam notat, ut inde tributum regi aut magistratui rectè confeatur. Bava bas. f. 68. 2.

آنְקָלָמָה אָנְקָלָמָה Debar. Rab. Par. יְיִילָךְ, Gr. Αγάλημα decreti rescissio.

آنְקָלִימָן Carcer. Vincula. Al. Gr. Εγκλημα. Dent. rab. in סְדָד וְאַחֲרָנָן f. 290. col. 4. Glossa legit אָנְקָלִיטָן.

آنְקָלָוִיסָם Tempus, terminus temporis, Gr. Εγκέλευσις. Talm. Hier. Bava Metz. f. 11. col. 4. f. 8.

آنְקָלָס Gr. ὄγκος, Moles. Bresh. R. f. 12. Spatium. G. F.

Syr. נְשָׁבָע Suspiravit ex angustia.

آنְשָׁבָע Gemitus, susprium. Aff. Exod. 2. 24.

Æth. אָנְקָלָפָט: Ovum. Luc. 11. 12. אָנְקָלָפָט: v. נְקָפָט.

آنְשָׁוֹת Rosa foetens, cuius radix caustica, ut pyrethri.

آنְغָרָאוֹן Medicamen- tum Persi- cum, quod singulari pollet exhilarandi facultate.

آنְقָרָאנְבָּאדִין Antidotarium vel antidota. Int. Avic. I. p. 290. l. 6. et seqq. Ar.

آنְגָּרָן Syr. גְּנָזָן C. Armach. i. q. Acinace. Judith. 13. 10.

آنְגָּרָן Ar. אָנְגָּרָן, אָנְגָּרָן, Arugo, pec. rasilis. Alias Zingār in genere dcr. Avic. I. p. 169. l. 18. Ar. Diasc. V. 91.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Egrotavit, morbo laboravit, gravi et desperato. Fut. אָנְשָׁ שׁ Psa. 69. 21. pro אָנְשָׁ שׁ cum נְ שׁ parag. ut notat Kimchi. Niph. Id. Fut. 2 Sam. 12. 15. אָנְשָׁ אָנְשָׁ m. Ägerimus; Mortiferus, desperatus dolor. Isa. 17. 11.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Desperatum, h. e. durum; quo Paulum allusisse volunt, Rom. 2. 5. συλληφτα. Jer. 30. 15. Fœm. אָנְשָׁ שׁ Jer. 15. 18. Mich. 1. 9.

آنְשָׁ אָנְשָׁ c. Homo, à mortifera agitudine in qua post lapsum per peccatum incidit, sic dicens. Est interdum collectivum. Psa. 103. 15. Job 7. 1. Pl.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Homines, et specialiter Viri, Num. 13. 4. Const. Psa. 26. 9. Aff. אָנְשָׁ אָנְשָׁ 1 Reg. 10. 8.

آنְשָׁ אָנְשָׁ יִשְׂרָאֵל בְּבָבֶל Jer. 18. 21. אָנְשָׁ אָנְשָׁ יִשְׂרָאֵל Qui nam ita dicti, v. Hottinger. Cl. Scr. p. 19, 26, 55, 112, 413. נְשִׁים v. in נְשִׁים

آنְשָׁ אָנְשָׁ Ch. אָנְשָׁ Homo. Dan. 7. 4. Scribitur aliquando אָנְשָׁ et Emph. אָנְשָׁ It. Quisque. A-

آنְשָׁ אָנְשָׁ liquis. 2 Sam. 2. 3. Dan. 2. 10. Per aphor. נְשִׁים et sic בְּרֵנְשָׁא, בְּרֵנְשָׁא Filius hominis, i. e. Homo. Job 7. 17. Pl.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Gen. 6. 4. Const. Pro quo Hierosolymitanæ et Talmudice dicitur et אָנְשָׁ ex forma et بنְיֵנְשִׁין נְשִׁין vel אָנְשִׁין Per aphor. נְשִׁין et אָנְשִׁין et אָנְשִׁין etiam valet Quidam. Psa. 62. 10. אָנְשִׁים Forma humana.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Humanitas. R. David Jud. 20. 48.

آنְשָׁ אָנְשָׁ Syr. ئۇنىھە ئۇنىھە Homo. Et cum opponi-

tur